

[Sundhedsministeren]

muner, som er ansvarlige for sygehusvæsenet, og ikke som led i en debat, hvis formål jeg fornemmer ligger mere i at sprede mistillid og tvivl om sygehusvæsenets kvalitet og service-niveau.

Jeg skal derfor fatte mig i korthed i dag og henvise til, at jeg – som det også fremgik af den skriftlige del af statsministerens åbnings-tale – i slutningen af november vil komme med en sundhedspolitisk redegørelse. På det grundlag glæder jeg mig til en inspirerende og saglig debat om et emne, der er væsentligt for os alle.

Forhandling

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil gerne være høflig og takke ministeren for, at hun har givet et svar, men jeg ved ikke rigtig, hvad jeg fik svar på. Det forekom mig at være en tynd kop te, når ministeren fortæller, at det ikke ser så sort ud, som både jeg og alle, der følger nogenlunde rimeligt med i pressen, har haft mulighed for at konstatere.

Vi har ikke rejst denne debat for at skabe mistillid til andre end dem, der har ansvaret for, at det er gået så skævt, som det åbenbart er. Det er jo uomtvisteligt, at ventelisterne bliver længere og længere. Det er uomtvisteligt, at man diskuterer, om denne eller hin sygdom skal behandles. Og det er uomtvisteligt, at folk har vanskeligere og vanskeligere ved at få en reel behandling. Derfor er det vel ikke os, der rejser debatten i dette Ting, som forsøger at skabe mistillid.

Ministeren fortæller eksempelvis, at der er flere ansatte i sygehussektoren nu, end der har været tidligere. Det er vel meget forståeligt. Der har bl.a. været en arbejdstidsforkortelse, man skal tage højde for, men der er måske også sket en stigning i antallet af nogle sygdomme, som man ikke tidligere har beskæftiget sig meget med. Lad os bare tage de arbejdsskader, som sker rundt omkring, som kan være meget omfattende, og som nu i stigende tal har krav på behandling. Den slags ting mener ministeren åbenbart ikke er så alvorlige, men som situationen tegner sig, vil jeg godt give et eksempel på, hvordan den er i Århus, og det er ikke nogen »Årshushistorie«.

Her bad Sundhedsstyrelsen i sin tid amtet om at udvide kapaciteten for hjerteoperationer på det nye sygehus. Efter at Sygehusudvalget i Århus havde fulgt henstillingen, følger så kravet om besparelser, således at man i dag står med en kapacitet, der kan klare 20 hjerteoperationer om ugen, men kun har penge til personale, der kan klare 15-16 hjerteoperationer. Det vil altså sige, at der på årsbasis er ca. 200 hjerteoperationer, der på grund af de store nedskæringer på dette område ikke bliver udført, og det er vel på den baggrund, en af de ansvarlige læger fra Århus siger, at det er lægeligt uforvarsomt at flytte ud til det nye sygehus.

Det er altså ikke os, der giver udtryk for mistillid. Det er bl.a. de læger, som mener, at de har et lægeligt ansvar for, at de kan give folk en forsvarlig behandling.

Yderligere står Århus i den situation, at man skal spare 52 mio. kr. i 1988 og 40 mio. kr. igen i 1989. Her er altså ikke tale om, at man udvider. Her er tale om, at man bogstaveligt talt siger: du er ikke syg nok, eller du er ikke værd at behandle; det er kun lidt dobbeltsyn eller lidt halten, og det er der ingen grund til at du skal behandles for.

De seneste venteliste-statistikker viser, at både på Fyn og på Bornholm er der ventelister for visse operationer på op til tolv år. Det må da vist være at holde folk for nar, når vi siger, at vi har et sundhedssystem, der kan kurere folks sygdomme, og i samme åndedrag tager nogle politiske beslutninger, der fjerner disse muligheder for behandling.

For operationer for grå stær, hofteoperationer, knæoperationer osv. kan der ofte være op til tolv måneders ventetid. Kan man tillade sig at lade mennesker lide i så lang tid uden at tilbyde dem hjælp, når de nødvendige ressourcer nu engang er til stede? Både sundhedsministeren og flertallet i denne sal har ingen betænkeligheder, når det drejer sig om at stille ressourcer til rådighed på andre områder. Hvis valget helt bogstaveligt står mellem tanks og kanoner og ubåde og andet djævelskab og så vort sygehusvæsen, stemmer flertallet i denne sal åbenbart for, at vi skal have djævelskabet, men ikke muligheder for at behandle mennesker.

For mange kan en plads på en venteliste og dermed en udskudt behandling betyde et far-